

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Symeone p[ro]pheta. Cap[itulum]. lxxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tans q̄ eum ficeret grauiter verberari. Qui eodē die p̄ hoīe illo misit; t̄ ipm ab oī pensione t̄ tributo liberū fecit. Aduocansq̄ nepotē dulcissimis verbis eū ad patientiā et iniuriarum tolerantiam aituit. **C**onsumētū sibi fabricari fecit: qd̄ tamē quoadui sit imperfectū relquist. Ordinavitq̄ suis clericis: vt quādōcūq̄ in solēvitarib⁹ celebraret: sibi cōmemoraret monūmentū suū imperfectū existere: t̄ q̄ ipm cōplerimandaret: nescius qua hora fūr veniret. Hoc aut̄ faciebat: vt cōtinue memorā mortis habere. **D**ives qdā vidēs sanctū vīlē strati habere: eo q̄ oēs pānōs pauperib⁹ erogasset: p̄fectōsum cooperitorū emis: et iohāni tradidit. q̄ cū illud nocte super se teneret oīno dormire nō poterat: cogitās q̄. ccc. dñi sui de tanto p̄recio operiri posse. Facto igitur mane statim illud vendidit: t̄ preciū egenis distribuit. Quod audiens diues ille cooperitorū redemit: t̄ iohāni secundo tradidit: rogans ipm ne illud amplius venderet: sed semper se teneret. Ille autē secūdo vendidit: t̄ de p̄recio vt prius fecit. Tertio autē vir ille cooperitorū redemit: t̄ iohāni dedit dicens: q̄ omnino proposuerat videre quis vinceret: aut ipē in redimēdo: aut epūs in vendendo. Et sic suauiter quasi dūtē illuz vīnde-miabat. **C**uldam elemosynā petenti nummū dari fecit: qui indignatus eo q̄ maiorē sibi elemosynā non dedisset: in cōtumelīa eius proupit: famulosq̄ vindicare volētes eōs phibuit: saccū quoq̄ pecuniarū coram illo effudit: dicens vt inde accipiteret quot velle. **T**onsue-tudinē fecerat populus: vt lecto euangelio ecclēsiā exfrēt: t̄ verbis oīcōis vacarent. Qui-dam vice lecto euangelio cum eis eōs exfrēt: t̄ inter eos stare cepit: dicens q̄ vbi ones ibi pa-stor esse debebat. Quod cū bīs iterum fecisset: populū in ecclēsia stare docuit. **C**uiusquisq̄ dā qui sanctimoniale rapuerat a familiarib⁹ suis exprobabat: discētib⁹ q̄ erat dignus mor-te. Quos ille redarguit: dicens eos magis de-linqüere: qui proximū indicabat: qui forte amplius nō peccabat. **L**ū autē febre corruptus vī-cinus esset morti deo gratias egit: qui vñscum sibi solū nummū dimiserat: quē t̄ pauperibus dari fecit. Eum autē defunctus esset t̄ corpus eius in sepulchrobit erāt duorū episcoporum corpora deponere velle: corpora illa in latera se-cendentia miserabiliter beato iohāni cesserunt: et locū sibi mediuū vacuū dimiserunt. **A**nte dies paucos obit⁹ sui mulier quedā sibi cōfessa pec-catum vñscū enorme et verecundia omisit: quod tamē in cedula scriptis: t̄ sigillauit: t̄ iohāni tradidit vt pro se dominum exoraret. Audiens autem ipm defunctū: t̄ se confusam reputās: si forte scriptū suū ad manus cuiuspias deueni-ser ad tumulū sancti iohannis durissime stercer-cepit. **L**ut illē pontificalibus induit⁹ apparuit duobus secū quiescētibus ep̄is hīc inde val-

latus: qui scriptum figillatus mulieri tradidit! Quod illa apertens peccatum suum deleterū in-venit: scriptum tamen ibidem repperit: ppter iohānem seruum meū deleterū est peccatum tuū. Illas deo gratias egit. Quicunq̄ autē sanctus iohānes in christo. itū. nonas februario circa annū domini. cccccv.

De sancto Baudentio ep̄o. Cap. lxxviii.

Audentius ep̄ico, p̄ius nouariensis, fuit. Qui de hypo-ria oründus sancti martini euro-nē. ep̄iscopi notarius t̄ discipu-lus exstitit. Lū multo rēpore ad-hesit. Et post modū mediolani. veniēs cum sancto eusebiorūcelesi. ep̄iscopo exiliū sustinuit. Indeq̄ renocat⁹ a sancto simpliciano, medio-lanē. archiep̄iscopo: primus nouariensis. ep̄iscopus ordinatus fuit. Qui ex ep̄iscopatū suū strenue gubernauit: et inter cetera corpus sanc-ti laurentii presbyter et martyris apud noua-riam cum multis quos baptizauerat passi dum larens inuenit: et digna veneratione exal-tauit. Dum autē mortuus esset: et sibi p̄ec-sum sepulchrum pararetur: a mense februario usq̄ ad augustinū iulium: t̄ omnino incor-pulitus corpore permanit: quo tempore ex cas-pilli et vngues eldem crescebant: vt eo rēpore quo vñscerat. Hic etiam inter cetera miracula: mulierem vñscatam a diabolo liberavit. Quies-cit in pace. iii. noī. februario.

De sanctis celerinorū sociis mar. Cap. lxix.

Elerinus diacon⁹, cōfessor: t̄ ania eius celerina: laurētus eius patruus t̄ igna-tius anūculus martyres: apud aphricam claruerunt. De quoq̄ omniū gloriofis laudib⁹ me-morat bīs **L**ypriani ep̄istola ad martyres scrip-ta. Nam vt ibidez dicit celerina gloriofa anū-martyrio coronata est. Patruus hō celerini lau-rentius: et anūculus eius ignatius in castis secularib⁹ militantes palmas domini illustrē passione meruerunt. Celerinus autē dū adhē-rentibus penitē afflictus per. xii. dies in carce-ris custodia septu in nero ac ferro fame cru-ciatus: inde tandem eductus: t̄ divina p̄usden-sia dimissus: ad diaconatus ordinem p̄motus sanctitate pollens quietus in pace. Hox omnū festum recolitur. iii. noī. februario.

De sancto Symone, p̄phera. Cap. lxx.

Symeon senex t̄ pro-ta noui testamēti: de quo in eu-an-gelio Luce. ii. multa preconia pre-dicantur: q̄ uidelicet fuit homo fustus et timorans: et expectans consolatio-nem isti; et q̄ spiritus sanctus erat in eo. Et q̄

Liber

Responsum acceperat a spiritu sancto non visu
rum se morte: nisi videret xpm deum. Qui cum
spiritu sibi diuino reuelate: puerum iesum natum
et ad templum a parentibus deferendu didicisset:
venit in spiritu in templu die dñsce purificatio
nis. Et cum induceret puerum iesum parentes
eius: festinavit Symeon ad portam templi et ador
avit iesum: et osculans plantas eius accepit
eum in vlnis suis. Et benedixit deum dicens.
Nunc dimittis seruum tuum dñe tc. Et cum
esset annorum. cxx. et vix posset seipm regere:
portauit puerum usq; ad altare: iuxta illud. Se
nec puerum portabat: puer autem senem reges
bat. Et tunc tradidit puerum matrem dno offe
rendam. Et benedixit parentibus iesu: et pro
phetiam illam matri iesu predicti: que scribitur
vbi supra. Et qualiter gladius mortis filii
animam genitricis pertransire debebat. perfe
ctis autem omnibus finis legi redentibus pa
rentibus iesu ad dominum suam: et Symeon ad
propria rediuit. Et qz promissionem diuinam
obedierat: terro die in domino obdormiuit: et
sepultus est in Hierusalem. qz. noī. februarī.
Dec in libro de infantia saluatoris.

De sanctis Phylea et phylloonio
et sociis martyribus. Cap. lxxxi.

Hyllreas et phyllooro
nius in cinctate egypti que appellatur tamines passi sunt. Qui phyl
reas ut octavo ecclesiastice historie habeat: et vt dicit hieronymus
de prefata vrbe nobili prospapia oetus. Primo
quidem honoribus in seculo fulgens libera,
libus scientiis eruditus fuit: deinde ad episco
parum ipsius vrbis projectus de martyrii lau
de volumen insigne composuit. Qui tempore
persecutionis cum multis de suo grege diuer
si scutis ordinis et eratis quasi innumere multi
tudinibus ad martyrium premisset: a preside cito
vitatis tentus et carceri mancipatus est. Qui
cum a propinquis et dilectis blandis et lachry
mosis sermonibus induceretur: vt xpm nega
ret: et ipse ecōtra constantior permaneret: ex sen
tentia presidis cum phylloonio eius diacono
decollatur secundo noī. februarī.

De sanctis Aquilino et sociis
martyribus. Capitulo. lxxii.

Quolin⁹ gemini⁹: gelesii⁹: magnus: et do
nat⁹ martyres rome foro sym
phronii passi sunt. Quos oēs
pro confessione nominis christi iussit vrbis prefectus capi
tali sententia vitam finire. qz.
noī. februarī. vt dicit ado.

De sancto Billibero con
fessore. Cap. lxxiii.

Tertius

Jubertus cōfessor

Gemalēi. cenobii fundator anno. xxv. orthoni impatoris p̄mis
claruit: qui apud gorziā christo
potius qz seculo militabat: et in
ipso loco monasterio ab eo fabi
cato et copiose dorato. ppter amorem sancte reli
gionis in pace dormiuit. qz. noī. februarī. Lui
corpus relatū est ad gorziam vrbem.

De sancta Agatha vngine et mar. Cap. lxxiv.

Bathā vir

Mgo et martyr apud ciuitatem carthaginiē.
tempore decim⁹ pas
sa est sub quintiano scelere con
sulari. Qui cuī esset ignorabilis: libidinosus: avarus: et ido
lis deditus beatam agatham
comprehendere nitebat: vt qz
erat ignobilis tenendo nobilē
timiceretur: quia libidinosus eius pulchritudine
frueret: quia avarus eius divitias raperet: qz
idolatra dñs ea immolare cōpelleret. Ipam
detentam tradidit cui dā meretrici noī aphro
disie nouem filias turpissimas habenti: vt per
dies triginta suaderet ei: quomodo ei animus
immutaret: modo leta promittendo: modo per
aspera deterrendo: que cum vī supra firmā pe
tram christum immobiliter fundata: omnia sibi
promissa vel cōminata cōempfisset: et aphrodisia
hec quintiano rettulisset: ipse virginem ad se
adductam cuius esset cōditionis interrogauit.
Lui virgo se ingenuam et genere spectabilis pro
genitaz esse respōdit: addēsq; qz ancilla christi
esser: hoc quod magis cam ingenuaz redderet.
Nam summa ingenuitas est: in qua christi ser
uitus comprobatur. Lui cum quinianus opto
nem dedisset: aut dñs sacrificandi: aut diversa
supplicia sustinendi. Virgo respōdit: qz vīna
vī: illius esset talis ut venus: et ipse talis qua
lis iuppiter deus suis. Tunc quintianus iussit
cam alapīs cedi. Et cum diversa sibi tormenta
commisaret. Et illa ecōtra feras ignem et plas
gas et quascūq; penas se voluntario animo pas
sam offeret: iussit eam in carcere trahi: ad quē
letissime et gloriositer ibat: et quasi ad epulas in
uitata agonem suū dñs p̄cibus cōmēdabat.
Sequenti die inde educit: et sacrificare: contē
nens in equuleo suspendit: et torquet. Et cum
in his penis delectari se diceret: iussit cōsula
ris māmillam eius diutius torqueri: et torram
abscindit. Que cum illā redargueret dicens: qz
confundi debuerat amputare in feminā: quod
ipse in male suscepit: iussit eam iterū ad carcere
reducit: phibens medicū quēcūq; ad eam
ingredi: et panem sibi vel aquā ab aliquo minis
trari. Utrum circa noctis mediū venit ad eam